No. 2833 Zaterdag 27 Maart 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Surrexit. Verrezen is Hij!

De gronden, waarop de waarheid van Christus' verrijzenis steunt, zijn zo redelijk en zo solied als onzinnig en voos al wat tegen dit feit in de loop der tijden is opgeworpen.

O.m. leert dit ook de ommekeer van de bekende geschiedschrijver Gfrörer. Naar deze zelf getuigt, had hij evenals zo vele anderen aan de universiteit, van zijn ongelovige hoogleraren niets anders van het Christendom geleerd, dan dat deze godsdienst was een mengelmoes van wijsgerig jodendom, van joodse orthodoxie, verbonden met griekse philosophie en mythologie, daaruit opgegroeid langs de meest natuurlijke weg.

De knappe, ernstige Gfrörer verkoos echter niet in te dommelen bij deze antichristelijke voorstellingen. Dat liet hij liever over aan zoveel andere „denkers" die „in naam der wetenschap" (!) bij de verkondiging van allerhande ongelovige dogma's — want die zijn er, zelfs in rijke overvloed — terstond bereid gevonden worden een eerbiedige „ja" en „amen" uit te galmen, zelfs het anathema van onnozelheid ja erger, neer te bliksemen over wie het daarmee niet eens kunnen zijn.

Gfrörer wilde door eigen ernstig onderzoek tot klaarheid komen, om alzo bevredigend te kunnen antwoorden op deze hoogst gewichtige vraag: heb ik me te storen aan de voorschriften van het Christendom: ja dan neen?

Vast stond het bij deze wèldenkende en wèlwillende man: kom ik door mijn wetenschappelijk onderzoek over 't ontstaan van 't christendom tot de kennis van onomstotelijke, vaststaande feiten, dan zal ik die aannemen en er nederig, gelijk plicht is, 't hoofd voor buigen — of ze dan met de overtuigingen, die tot nu toe de mijne waren, stroken of niet stroken.

Dat was zeker een eerlijk, een redelijk en een zedelijk voornemen.

Toen toog hij met alle ijver aan 't werk. Alle berichten over 't ontstaan van de Christen godsdienst onderwierp hij aan een zeer scherp, aan een uiterst nauwkeurig, streng wetenschappelijk onderzoek.

En 't gevolg? De tot het beoordelen van geschiedkundige feiten zo bevoegde Gfrörer zag zich na dat wetenschappelijk onderzoek (dikwijls heel wat anders dan professorelijk gepraat) gedwongen volop te erkennen: de opstanding van Jezus van Nazareth is een ontwijfelbaar bewezen geschiedkundig feit. Neem ik — aldus Gfrörer verder — dit niet aan op getuigenissen die er voor pleiten, dan heb ik geen recht om welk geschiedkundig feit ook, als genoegzaam bewezen aan te nemen; want geen enkel feit kan, wat de onwraakbaarheid der getuigenissen betreft, waarop het berust, met de opstanding van Jezus vergeleken worden.

De rechtschapen Gfrörer boog dan ook voortaan nederig het hoofd voor 't Christendom en van ongelovige door gezag (en hoe groot is dezer getal!) werd hij gelovig door... wetenschappelijk onderzoek!

* * *

Hoevelen onder de ongelovigen, die blind voor het historische feit van Christus' verrijzenis, achter allerhande drogredenen schuil willen gaan, opdat 't blijde Surrexit: Hij is verrezen, niet over hun lippen behoeve te komen. Zo vraagt b.v. in Lessing's „Fragmenten" de „Onbekende" — zet daarvoor maar gerust Lessing — :maar waarom heeft Christus zich na zijn verrijzenis niet aan de Hoge Raad vertoond?

Ja, waarom niet? Waarom, herr Lessing, ook nog niet aan Herodes? Niet aan zijn beulen? Niet aan de Romeinse keizer? Enz., enz.

Hadde Lessing ietwat nagedacht en zich 't evangelie van de rijke vrek voor de geest geroepen, dan zou hem deze vrij naieve vraag zeker in de pen gebleven zijn. Ook de rijke vrek (Luc. XVI) wilde God voorschrijven, wat hij te doen had tot heil zijner bloedverwanten: zo iemand uit de doden tot hen kwam, o ja, dan zouden ze ongetwijfeld boetvaardigheid doen.

Maar 't antwoord? „Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zo zullen ze ook niet geloven al stond er iemand uit de doden op."

Zelfs de rationalisten Eusèbes Salverte en Pécant moeten het daarmee eens zijn. En te recht. Stelden zelfs de godvergeten Phariseeën onder het kruis geen voorwaarden voor hun geloven in de „Zoon van God?"

Maar laten wij nu eens aannemen, dat Jezus zich aan de Hoge Raad wezenlijk vertoond had: zou deze dan de waarheid hebben willen getuigen? Getuigde hij dan de waarheid, toen de wachters bij Jezus' graf, kwamen mededelen, dat daar zijn lichaam niet meer te vinden was? Gaf men integendeel de soldaten geen geld om de meest schaamteloze leugen te verspreiden? Ze hadden gezien — nota bene terwijl ze volgens eigen zeggen, sliepen — dat de toen nog zo bange apostelen Jezus' lichaam hadden ontvoerd! En dat lieten die gewapende wakers maar toe, zonder zich er tegen te verzetten! En in plaats van straf voor zulke schandelijk laffe plichtverzaking, werden ze op de koop toe nog met geld beloond!

Maar nemen wij eens aan, dat Jezus zich waarlijk — Hij had het kunnen doen — aan de Hoge Raad vertoond had, wat dan nog? Wel — zou dan 't ongeloof hebben kunnen zeggen — die verschijning niet echt, hallucinatie, anders niet.

Of nam men daartoe niet zijn toevlucht, zou men 't dan met Rousseau (Multatuli praat hem ergens na in 't „gebed van de onwetende", als we 't ons goed herinneren) niet kunnen zeggen: n'était-il plus simple, qu'il (Dieu) me parlait lui même? Was het niet eenvoudiger, zo God zelf tot mij sprak?) Ja, waarom toont de verrezen Christus zich dan ook niet aan u, niet aan mij, niet aan iedereen ter wereld en dat zo vaak 't iedereen verlangt.

En als Jezus zulks wezenlijk eens wilde doen, wat dan nog? Wel, zou men dan weer kunnen vragen: ja maar is Jezus wel wezenlijk gestorven? Was hij wel wezenlijk dood? Neen, eerst moet ik hem voor mijn ogen zien sterven, eer ik kan geloven dat een waarlijk dode, waarlijk uit de dood is opgestaan. En zo zou het onredelijk ongeloof telkens schuil gaan onder nieuwe drogredenen.

* * *

Onredelijk is het ongeloof, onredelijk zal het steeds blijven. Dat was het vroeger ten tijde van Jezus' verblijf op aarde bij de Farizieeën en Saduceeën en zo vele anderen, dat was later bij vele heidenen, dat is het nú nog zo bij onze moderne paganisten. Het „teken van Jonas" blijft ook voor hen, evenals voor de tijdgenoten van Christus, ijdel.

De Kerkelijke toestand in Duitschland.

We hebben reeds in ons blad van Woensdag melding gemaakt van het Pauselijk schrijven, wat l.l. Zondag in alle kerken van Duitsland is voorgelezen en waarin Z. H. de Paus de Duitse regering openlijk heeft aangeklaagd van verdragschending en het breken van het Concordaat. Het persbericht meldde:

Deze Encycliek bevat een tamelijk scherpe aanval op de regering, die ervan wordt beschuldigd de overeenkomst van Juli 1933 te hebben verbroken, en een anti-religieuse beweging te zijn begonnen. De Paus spreekt als zijn wens uit dat spoedig een betere verstandhouding tussen kerk en staat in Duitsland tot stand moge komen, en waarschuwt dan het volk zich geen afgoden te maken.

De wereldpers is altijd karig in het geven van katholieke berichten en wanneer ze gegeven worden, zijn ze immer zeer beperkt van inhoud.

De volledige tekst van het Pauselijk schrijven bezitten we nog niet en evenmin de volledige inhoud van 's Pausen laatste encycliek tegen het Moderne heidendom.

Enkele maanden geleden echter maakte de Weense „Reichspost" reeds melding van het a.s. verschijnen der encycliek, met de mededeling: dat in de hoogste kerkelijke kringen te Rome de laatste hand werd gelegd aan een grote afweerorganisatie, een „kerkelijke actie tegen het moderne heidendom".

Onder dit begrip „moderne heidendom zouden alle systemen worden saamgevat, welke krachtens hun wereldbeschouwing strijd tegen het Christendom, zoals het ons van Christus zelf komt, voeren, en met name werden daarbij genoemd: bolschewisme, nationaal-socialisme en vrijdenkerij.

We vermoeden dan ook dat er wel enig verband bestaat tussen beide Pauselijke brieven: n.l. dat in Duitsland de eerste encycliek te uitsluitend werd opgevat als te zijn tegen het communisme, terwijl de Paus in zijn breve speciaal voor Duitsland heeft willen laten doorschemeren, dat Duitsland zich niet de handen moet wassen in onschuld.

We menen dit ook te mogen besluiten uit een volgend persbericht, waar klaarblijkelijk de eerste encycliek slaat op die aan de Duitse bisschoppen, de laatste op die welke een week eerder verscheen en aan de gehele wereld was gericht.

Dit bericht luidt:

De Osservatore Romano, het officiële orgaan van het Vaticaan, wijdt een bespreking aan de Encycliek, die Z.H. de Paus aan het Duitse Episcopaat heeft gericht. Het blad zegt dat deze Encycliek van het hoogste belang moet worden geacht, en dat zij met enthousiasme begroet zal worden door dat gedeelte der bevolking, dat zich niet alleen goede vaderlanders heeft betoond, maar ook goede verdedigers der kerk, en de lof van de Paus dan ook alleszins verdienen. Helaas, zo zegt het blad verder, vinden de valse leerstellingen die in de Encycliek worden verworpen in de wereld maar al te veel aanhang, om nog maar niet te spreken van de leerstellingen die in Duitsland worden verkondigd en aangehangen.

Een feit is zeker dat men in Duitse regeringskringen allesbehalve ingenomen is met dit Schrijven.

Merkwaardig is echter, dat terwijl de Duitse binnenlandpers 's Pausen Schrijven druk commentarieert er in de Duitse Radio, die niet minder orgaan van de Duitse regering is, er in alle talen over zwijgt.

Voor 't Buitenland althans schijnt Duitsland met het geval verlegen te zitten, terwijl aan de Duitsers zelf door de regeringspers wordt medegedeeld, dat men zich nauwlettend aan de bepalingen van de kerkelijke overeenkomst heeft gehouden, maar dat de Duitse kerkvorsten aan de andere kant bij verschillende gelegenheden een toon hebben aangeslagen die niet gepast kan worden genoemd.

Onze lezers zijn voldoende op de hoogte zodat we deze leugens niet behoeven te weerleggen. „Het onrecht liegt tegen zich zelf."

Trouwens trekt in de Duitse pers zelf wel heel bijzonder de aandacht de passus, dat „zelfs overeenkomsten met de Paus niet eeuwig zijn."

Verders meent men in leidende Duitse kringen dat deze breve een rechtstreekse aanval is op de Duitse binnenlandse toestanden en men gelooft dat het de Roomse kerk er om te doen is om aanwijzingen te vinden, op grond waarvan zij zich van de overeenkomst ontslagen zou kunnen achten, daarvan dan de blaam op de Duitse politieke leider werpend.

Dit laatste is niets anders als zuivere misleiding, daar de Duitse politieke leiders toch evengoed als ieder ander zullen weten dat de Pausen nog nimmer uit eigen beweging een concordaat hebben opgezegd.

Of Duitsland echter het concordaat heeft opgezegd, is op het ogenblik dat we dit schrijven nog niet bekend.

Men is er zich in Vaticaankringen echter van bewust dat als gevolg van het voorlezen laatstleden Zondag van de Encycliek in de Duitse kerken, men enige tegenmaatregelen kan verwachten, ofschoon men hoopt dat langs diplomatieke weg alsnog overeenstemming kan worden bereikt.

Waarin dan deze tegenmaatregelen zullen bestaan?

Men spreekt al van gevangenneming van enkele priesters.

Maar we geloven niet dat de huidige Kulturkampff deze richting in zal gaan.

De ontkerstening in het Derde Rijk is systematisch opgezet en wordt geraffineerd psychologisch uitgevoerd. Zo lang mogelijk tracht men bruut geweld te vermijden — een methodische fout in de Kulturkampff van v. Bismark!

Bismarck beroofde gewelddadig het volk van zijn geestelijke leiders, doch dit kweekte verzet bij het volk. De nieuwe kerkvervolgers willen het volk van hun geestelijke leiders vervreemden. Op welke manier? Niet door martelaars te

KRACHT DOOR VREUGDE! Twee bekoorlijke vertegenwoordigsters van de Duitse „Kraft durch Freude" beklimmen met hun skis op de schouders de heuvels om een verbazingwekkende „val" te kunnen doen.

Een preek voor zichzelf.

(Naar Pierre l'Ermite).

Een burgerlijke huiskamer, na het eten.

Blijkbaar heeft men haastig gegeten. Het dessert is onaangeroerd, drie servetten hangen over drie lege stoelen; ze zijn er blijkbaar op gegooid terwijl de bezitters ervan zich hebben weggespoed. Alleen de heer des huizes is overgebleven; hij zit te knabbelen op een beschuitje.

Da's 'n gek gevoel, zo heel alleen na het eten.

(Hij raadpleegt zijn horloge).

't Is pas acht uur... Maar mijn vrouw is altijd bang, dat zij te laat komt. En mijn kinderen ook. Dat hebben ze van hun moeder.

(Hij neemt een tweede beschuitje).

't Is waar, op dit uur hoort men biecht... Tenminste... in mijn tijd was dat zo... Maar 't is lang geleden, sinds ik...

(Stilte).

Tja, hoe lang is dat al geleden?... Vijftien jaar?... Hoe oud is Max nu? 15 jaar. En hij was 3, toen hij zo hevig de roodvonk had... Dan is 't twaalf jaar geleden. Ah, wat was ik toen bang voor mijn jongen. Hij was pas drie jaar en zo'n lekkere krullebol.

(Weer een beschuitje).

Gek, dat mijn vrouw me nooit 's wat zegt. Nooit 'n enkel woord. Wel houdt ze mij in de gaten... ze kan me soms minuten lang zitten aankijken. En ze blijft 's ochtends langer in de kerk dan gewoon. Maar ze laat me vrij... Wat zou ze van me denken?... Och, ze weet, dat ik, als 't erop aankomt, niet aarzelen zal. Op mijn sterfbed een priester, daar zal ik voor zorgen. Nu heb ik nog de tijd... Pas twee-en-veertig... Nog tijd tot...

(Stilte. Hij steekt de hand uit om nóg 'n beschuitje te nemen).

Tijd tot... Hè, geen beschuitjes meer. Ik heb alles opgegeten, zonder het te merken... Niets anders voor me om op te knabbelen? Neen.

(Hij staat op, en wandelt door de kamer, terwijl hij z'n servet opvouwt).

...Tja, zulke dingen gebeuren... Verleden week abbé Ragon, die me nog 't Grieks geleerd heeft... Vorig jaar mijn broer te Bordeaux... Eigenlijk loop ik dezelfde kans: zo gezond, zo dood... En als ik logisch doordacht en deed...

(Hij legt zijn servet op tafel en denkt na).

Neen, dit jaar niet.

(Starende met de ogen).

Neen, ik ben niet helemaal zeker... te veel twijfelingen... te veel tegenwerpingen.

(Hij steekt beide handen in de broekzakken en staat stil):

Wat 'n berg van tegenwerpingen tegen de godsdienst bestaat er. Kolossaal.

(Hij zoekt):

De inquisitie, Galilei... och, eigenlijk zijn die oude histories al honderdmaal weerlegd. Maar er zijn toch nieuwe ook? Maar welke?

(Hij begint weer op en neer te lopen):

...De wetenschap? Och, die wetenschap. Kan zij ons zeggen, waar we vandaan komen en waar we heen gaan na dit leven? Hebben de dokters iets kunnen doen tegen de dood?

Loisy? Ik heb van hem wat gelezen. Een nieuwe uitgave van Renan. Al dat gepeuter met die bijbelteksten. Zag die man mijn koopmansboeken, hij ontdekte er bepaald valse teksten of misschien wel valse cijfers in. Neen, dat maakt geen indruk op me. Daar heb ik trouwens ook te weinig verstand van.

(Hij gaat tegen de muur staan, de handen in de broekzakken, de ogen zoekend):

...Kijk, zó stel ik mij de dingen voor. Er moet een God zijn. Wat ik ook doe, ik moet aan hem geloven... Als ik een tandenstoker in de woestijn vind, dan zeg ik: hier is iemand uit de beschaafde wereld voorbij gekomen. Geen gevolg zonder oorzaak. Geen leven, zonder oorsprong, zonder onderhouder... En dan, ik heb een ziel, ik voel het, te weerga, want ik vecht tegen haar... Men vecht niet alleen, maar met z'n tweeën... Tussen God en de ziel bestaat een verhouding, die men godsdienst noemt... En van alle godsdiensten staat de katholieke mij het best aan... trouwens ik noem mij nog steeds katholiek...

(Hij herneemt zijn wandeling).

Donders, wat haal ik mij in 't hoofd... Muizenissen... Neen, dit jaar nog niet.

(Hij staat weer stil):

Maar toch is 't heel juist,wat ik daar straks met mezelf redeneerde.

(Hij gaat weer zitten).

Ja, ik ben katholiek. Maar ik doe er niet naar... Eigenlijk is mijn toestand niet logisch... Een vrijmetselaar is een vrijmetselaar, een jood een jood, een protestant een protestant... Ik ben katholiek en niet katholiek.

...Want een katholiek, die zijn Pasen niet houdt, is een kerk zonder altaar.

(Hij staat plotseling op).

Eigenlijk ben ik een idioot. Een zeer gezien man voor de wereld, met 'n lintje in mijn knoopsgat, maar een, die ten slotte heel weinig logisch leeft.

(En dan, heel ernstig):

Zou ik nog bang zijn bovendien? Voor de wereld, voor mijn vrienden? Heb ik vroeger niet gelachen om Petrus, die bang was voor de keukenmeid van Caïphas? En zou ik nu zelf bang zijn?... Dat ware erg. Jongen, dan zou je je moeten schamen.

(Na een ogenblik denkens):

Toch is 't wel een beetje waar. Ik ben heus een beetje bang. Maar dan moet ik dadelijk de koe bij de horens vatten... Hoe meer ik erover denk, hoe duidelijker mij de zaak wordt... Ja, ik zal werkelijk 'n beetje gegeneerd zijn, als ik ga biechten... Mijn twee jongens, dat is wat anders. Die zijn van de nieuwe tijd. Maar ik ben nog van de tijd van Gambetta.

(Hij loopt op en neer. Slaat een mug van de lamp af. Legt de servetten van de stoelen op tafel. Opent eindelijk de deur en trekt zijn jas aan. Jan schiet toe om te helpen).

— Gaat mijnheer nog uit?

— Ja, en als mevrouw eerder thuis komt dan ik, zeg haar dan, dat zij niet ongerust behoeft te zijn, want ik ben gaan biechten.

— Hè???...

(Hij, de stoep afgaande): Jongen, dat werd tijd. Het heeft me werkelijk moeite gekost, om dit aan Jan te zeggen.

* * *

(Een uur later. Mevrouw komt terug, en vindt de huiskamer leeg).

— Mijnheer niet hier?

— Mijnheer is uit.

— Niet gezegd, wanneer hij terug zou komen?

— Neen.

— Niets gezegd?

— Jawel... maar...

— Wat maar? Ik begrijp er niets van.

— Ik ook niet... (gerucht in de gans), maar ik geloof, dat ik mijnheer hoor... Ja, hij is het.

(Mijnheer komt binnen): — Neen, Jan, blijf nog even... Vrouw, ik moet je wat vertellen... Ik heb gebiecht.

En daar Jan hem met grote ogen staat aan te kijken, pakt hij hem plotseling bij de beide schouders:

— Ja, oude jongen, dat was twaalf geleden... En met jou, hoelang is 't met jou geleden.

— Met mij?

(Jan plukt wat aan zijn schort).

Mijnheer: — Enfin, je weet het nu. het hek is van de dam...

maken, doch misdadigers, door schandaalprocessen, door de geestelijke leiders, zo gauw ze opkomen voor de rechten van de kerk voor te stellen als oude centrumsmannen, als beoefenaars van het politiek Katholicisme.

De geniepige Duitse kerkvervolging, die zich angstvallig verbergt in het kleed van patriottische ijver, van Duits fabrikaat, heeft in de laatste maanden haar aanval speciaal gericht tegen de Katholieke scholen, in weerwil van het feit, dat luidens de bewoordingen van het Concordaat met de H. Stoel, Duitsland zijn erewoord erop gegeven heeft, dat het aan die scholen vrijheid zou verlenen. In streken als Beieren en het Rijnland gebruikt men intimidatie, om de ouders te beletten, kinderen naar Katholieke scholen te sturen, en wie in staats- of gemeentedienst zijn, wordt dit onder straffe van ontslag formeel verboden.

Tengevolge van de Nazi-politiek, die de dagbladen gebruikt, om er propaganda mee te voeren, in plaats van betrouwbare berichten te publiceren, zien de Katholieke bladen, die nog niet gesupprimeerd zijn, zich genoodzaakt om zonder commentaar mededelingen te publiceren van het Departement van Propaganda.

Zo werden deze bladen enige tijd terug gedwongen, een artikel af te drukken, waarin de Duitse bisschoppen werden aangevallen over hun steun aan parochiescholen, ofschoon die aanval de beschulschuldiging inhield, dat de Duitse bisschoppen geen stelling hadden genomen tegen de vervolging der Katholieken in Spanje.

Daar ligt in deze beschuldiging iets ongemeen laaghartigs, en wat wel typerend is voor het Nazi-systeem: want de Duitse bisschoppen hadden in Augustus j.l. een Herderlijk schrijven uitgevaardigd, dat juist over Spanje handelde, maar het Duitse gouvernement verbood de publicatie, en confiskeerde tevens alle bladen, die het gedrukt hadden.

Suggesties van een verzoening tussen de Kerk en het Nazi-gouvernement behoeft men niet ernstig op te nemen, zolang de Nazis niet geleerd hebben de menselijke vrijheid te respecteren. Vier jaar lang heeft Von Papen met zijn „Organisatie van Duitse Katholieken" geprobeerd, Hitlerisme en Katholicisme tot een vergelijk te brengen, en heeft gefaald. Een vooraanstaand lid van deze organisatie was de dichter Brombacher, die onlangs met Emil Ritter het beruchte stuk uitgaf: „Manifest der Duitse Katholieken aan hun mede-Duitsers en mede-Katholieken", en dat zij beweerden ondertekend te hebben „namens een groep godgeleerden en leken". Dit kostelijk document verkondigde, dat de Katholieken geen begrip hadden van de „theologische betekenis van de Duitse Revolutie", en dat het onderscheid maakte tussen „clericale" en „nationale" Katholieken. Waar de auteurs van het Manifest zich voordoen als Katholieken, maken ze zich schuldig aan een tweede geval van typische Nazi-oneerlijkheid. Brombacher is geen Katholiek meer, want hij heeft de Kerk verlaten, en zich aangesloten bij een „Beweging voor een Nationale Kerk." Hij is nu medewerker van **„Der Romfreie Katholik"**, (wat is de Nazi-taal toch soepel om nonsens uit te drukken!), het orgaan van een der talloze Duitse „godsdiensten" en hij is „beroemd" zowel om zijn aanvallen tegen het Pausdom, als om zijn totale verloochening van alle Katholiek geloof.

En deze weg zijn opgegaan alle Katholieken, die met het Nationaal-Socialisme zijn blijven heulen. Himmler, Streicher, Göbbels, Hitler en zoveel mindere godheden in het huidige Duitse Rijk, zijn allen renegaten, van wie een verzoening met de Kerk allerminst te verwachten is.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Italië is dezer dagen weer de knuppel in het hoenderhok.

Onder hoenderhok bedoelen we dan salva reverentia de non-interventiecommissie.

Het zenden van Italiaanse soldaten met ammunitie schijnt maar door te gaan. Zowel Engeland, als Rusland en Frankrijk hebben daartegen bezwaren gemaakt, en de Russische gezant Maisky verzocht om een onderzoek in te stellen om vast te stellen hoeveel Italiaanse vrijwilligers in Spanje geland waren, sinds de overeenkomst op 20 Febr. in werking trad. De Italiaanse gezant, Grandi, keurde dat verzoek af en gaf de waarschuwing dat de Italiaanse regering hier een geschikt antwoord op zou voorbereiden.

Verder zouden de Franse en Engelse officials de mogelijkheid besproken hebben van een blokkade voor het houden van de Italiaanse soldaten buiten Spanje en te voorkomen dat de Italianen die in de gelederen der rebellen strijden voorraden uit Rome zouden kunnen ontvangen.

Mussolini heeft Zaterdag een rede gehouden en ook de aanwezigheid besproken van de Italianen in Spanje en daarbij gezegd dat Italie nimmer toe zal staan dat Spanje een communistische republiek wordt en dat er dan ook geen Italiaan uit Spanje weg zal gaan alvorens daar de communisten zijn verdwenen.

Allesbehalve neutraal gesproken!

Maar deze rede van Mussolini heeft bovendien in Engeland zulk een grote actie verwekt, dat men de verhouding tussen Engeland en Italie slechter acht als ooit geweest.

De twee rivalen in de Middellandse Zee komen hoe langer hoe scherper tegenover elkander te staan.

Behalve voor deze grote moeilijkheid, staat de non-interventiecommissie voor het vraagstuk der goudtransporten van Valencia.

En tenslotte dan de regeling van de blokkade.

Hiervoor heeft deze commissie opgave uit Nederland gevraagd voor het aanstellen van „controlling officers" bij de non-interventie-dienst die ter zee zal uitgeoefend worden. Een 30-tal koopvaardijofficieren, hoofdzakelijk gezagvoerders en stuurlieden, komen hiervoor in aanmerking. Door bemiddeling van de heren van Dulm en Olivier, de twee Nederlandse marine-autoriteiten die thans het practische werk in Londen leiden, heeft de marinestaf alle medewerking toegezegd en zullen Kolonel Heeres en de reserve-overste Wieringa het plan nader uitwerken. Een groot aantal gegadigden heeft zich reeds voor de beschikbare posten aangemeld. Uit de sollicitanten zal een voordracht opgemaakt worden welke ter beoordeling naar Londen opgezonden wordt. Het ligt in de bedoeling om deze neutrale „observing officers" over de controlerende schepen te verdelen, zodat zij in staat zijn geheel onafhankelijk hun bevindingen mede te delen.

Nederland is echter ook op minder aangename manier dezer dagen in de Spaanse kwestie betrokken.

De autoriteiten in Spaans Marokko hebben de Nederlandse vertegenwoordiger in Tanger er op gewezen dat de activiteit van H.M.'s Hertog Hendrik moeilijkheden van ernstige aard kan opleveren, indien het vaartuig bescherming biedt aan schepen die zich bezig houden met het vervoeren van oorlogsmateriaal.

In verband hiermede heeft de Nederlandse regering haar Gezant te Tanger thans medegedeeld dat zij aan de Nederlandse oorlogsbodems van de aanvang af dat dt schip in Spaanse wateren vertoefde instructie heeft gegeven om geen schepen bescherming te verlenen welke wapens, munitie of vrijwilligers vervoerden.

Aneta verneemt nader dat instructie aan de Hertog Hendrik gegeven is om zich afzijdig te houden van schepen behorende aan de N.V. Rambon. Een schip van dezelfde naam werd enige tijd geleden door nationalisten naar Ceuta opgebracht, waar het een gedeelte van de lading heeft moeten lossen.

Deze laatste Maatschappij schijnt er een te zijn, zoals we er ook onder de grote oorlog gekend hebben, die op minder fijne wijze, de Nederlandse vlag over de zeeën voert.

In plaats van de O 16, die met Prof. Vening Meinesz voor wetenschappelijke doeleinden in de Oceaan opereerde, maar onlangs naar de Spaanse wateren werd gedirigeerd, zijn thans de O 13 en O 15 uit Nieuwediep vertrokken, om dienst te doen ter bescherming van de Nederlandse koopvaarders in de Spaanse wateren.

Over de strijd in Spanje zelf valt mee te delen, dat het zover de verwarde berichten een oordeel toelaten, het de Nationalisten niet voor de wind schijnt te gaan, ondanks de geweldige hulp door de Italianen verstrekt.

Mogen we de berichten geloven, dan zouden er in de laatste week 150 auto's, 1000 granaten, 50 stuks veldartillerie, 150 machinegeweren en 1300 krijgsgevangenen, alle van Italiaanse origine, in handen der Roden gevallen zijn.

Voor het voornaamste nieuws uit Duitsland verwijzen wij naar ons 2de artikel in dit blad.

Na de opstand in Parijs en Clichy, wist Blum in de Franse Kamer toch nog een motie van vertrouwen te krijgen, al was het dan niet met een overweldigende meerderheid.

Premier Blum beloofde dat degenen die tot de opstand in Clichy opgespoord hadden, gestraft zullen worden, ongeacht of zij politie-agenten of fascist zijn. Een voorstel om de Franse sociale partij, die door de fascistische leider, kolonel de la Rocque georganiseerd werd, te ontbinden, werd door de kamer van afgevaardigden verworpen.

Van Rusland vernemen we weer het ontdekken van een samenzwering, nu in de Oekraine, waarbij 500 personen gevangen zijn genomen, waaronder vele militairen.

Erg vrolijk ziet het Paasfeest er niet uit voor Europa.

BUITENLAND.

HOE DE LONEN DAALDEN.

Een nieuwe statistiek van het intern. arbeidsbureau.

Het internationale arbeidsbureau heeft een nieuwe loonstatistiek openbaar gemaakt, die betrekking heeft op het totale arbeidsloon, dat in verschillende landen aan de gehele arbeidende bevolking per jaar wordt uitbetaald.

Een dergelijke statistiek werd van verschillende zijden verlangd, omdat hieruit de koopkracht der arbeidende klassen der verschillende landen blijken kan en tevens daaruit kan worden afgeleid, hoe groot het aandeel der arbeidslonen in het gehele nationale inkomen is en van welk belang de arbeidslonen voor de productiekosten zijn.

De eerste statistiek van deze aard betreft de arbeidslonen in de jaren 1929—1935. Zij omvat de 20 volgende landen: Australië, Canada, Duitsland, Engeland, Estland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Ierland, Letland, Nederland, N.-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Roemenië, Tsjecho-Slowakije, de Verenigde Staten van Amerika, Zuid-Afrika en Zweden.

Voor de meeste landen ontbreken echter vele cijfers betreffende de niet met de handen, doch met de geest verrichte arbeid, zodat de statistieken dier landen slechts de totaal-arbeidslonen in de industrie vermelden.

Voor vier der grootste landen, n.l. Duitsland, Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten van Amerika, waren echter cijfers over de uitbetaalde lonen zowel voor de handenarbeid als voor de intellectuële arbeid vrij volledig beschikbaar.

Interessant is, dat uit een vergelijking der in 1929 en in 1935 uitbetaalde geldsommen blijkt, dat in deze landen (voor Engeland waren echter slechts gegevens tot en met het jaar 1932 beschikbaar) in verband met de wereldcrisis de totale aan arbeidslonen uitbetaalde geldsom in ongeveer gelijke mate was verminderd:

In Duitsland, waar in 1929 nog 43 milliard rijksmark aan arbeidsloon was uitbetaald was dit bedrag in 1935 gezonken tot 31 milliard. In Frankrijk ging de daling van 115 milliard Franse francs in 1929 tot 87 milliard in 1935; in de Verenigde Staten van Amerika daalde het totale bedrag der aan arbeidsloon uitbetaalde dollars van 51 milliard in 1929 tot 36 milliard in 1935.

Het bedrag der arbeidslonen in 1929 op 100 stellend is dit cijfer dus in 1935 geslonken tot 74 in Duitsland, tot 76 in Frankrijk en tot 70 in de Ver. Staten van Amerika.

Het internationale arbeidsbureau heeft aan deze vergelijkende cijfers nog een andere reeks toegevoegd, die zuiverder in het licht stelt, hoe groot de betekenis van deze daling van de totale inkomsten uit de arbeid geweest is voor de koopkracht der arbeidende klassen der verschillende landen. In aanmerking nemend de gelijktijdig ingetreden daling der goederenprijzen, is het internationale arbeidsbureau tot de berekening gekomen, dat de werkelijke waardet der uitbetaalde arbeidslonen gezonken is van 100 in 1929 tot 93 in tot 86 in de Verenigde Staten van Amerika.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
Om 9 uur Pontificale Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 uur: de plechtige Hoogmis.
7 uur: Plechtig Lof.

Paasmaandag:

half zeven: gezongen H. Mis.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5 uur H. Mis.
8.15 Plechtige H. Mis.
7.— n.m. Lof.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
7.45 Plechtige H. Mis.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Droevig Verschijnsel in de Anglicaanse Kerk.

Onlangs verwierp het Hogerhuis met overweldigende meerderheid van stemmen een resolutie, waarin werd voorgesteld personen zijn gescheiden hertrouwen, van de Communie uit te sluiten. Slechts twee bisschoppen, de bisschop van St. Albans en de bisschop van E y, stemden voor.

Veelzeggende opmerkingen werden gemaakt door de bisschoppen van Londen en van Birmingham. Eerstgenoemde zeide: „Ik kan deze mensen niet geestelijk ter dood veroordelen," terwijl de bisschop van Birmingham opmerkte: „Wij kunnen niet schermen voor het altaar."

De lezers hebben natuurlijk reeds begrepen, dat in dit telegram slechts sprake is van **Anglicaanse** bisschoppen, want geen enkele Katholieke, dus ware, Bisschop zal er zulke heiligschennende ideeën op na houden. Ieder Katholiek trouwens weet dat een huwelijk alleen door de dood wordt ontbonden en daaraan heeft de ware Kerk, door Christus gesticht, zich altijd gehouden. Zij heeft daardoor — zoals nog kort geleden in dit blad werd vermeld — zelfs heel Engeland verloren. Zij kan nu eenmaal niet anders omdat God het niet anders wil en de waarheid niet met zich laat transigeren.

De Heren van het Engelse Hogerhuis mogen hun Bijbel, speciaal wat deze materie betreft, wel eens grondig bestuderen. St. Paulus zegt, om maar één ding te noemen, duidelijk dat iemand die een gescheiden vrouw tot zich neemt, overspel pleegt. Datzelfde geldt ook voor de vrouwen. Die het dus tóch doen, leven, al zijn zij ook voor de burgerlijke wet getrouwd, in concubinaat en wie in concubinaat leeft, kan, zolang hij of zij daarin blijft voortleven, niet de H. Sacramenten van Biecht en H. Communie ontvangen. Bovendien heeft het Hogerhuis, al schrijft de Engelse wet zulks voor, niets met die zaak te maken, noch met andere zuiver Kerkelijke aangelegenheden. Daar zullen wij, Katholieken, nimmer in toestemmen en dat deden evenmin de Katholieken van vroeger eeuwen. Wij denken hier aan mannen als de H. Thomas More, de H. Kardinaal Fisher en anderen, die er evenzo over dachten en daarom hun leven op het schavot moesten laten.

Voor ons Katholieken is de zaak heel duidelijk: dergelijke mensen hebben zich zelf van de H. Sacramenten uitgesloten. Daar behoeft niet voor geschermd te worden voor het altaar, hoe theatraal die woorden dan ook mogen klinken. Zolang één der beide echtgenoten niet is gestorven blijven beiden gehuwd, daar kan zelfs de Paus niets aan veranderen.

Daar is vooral het vorige jaar in Katholieke bladen en tijdschriften bijzonder veel over geschreven, mede aan de hand der Pauselijke Encycliek **Casta Connubii.** Hebben de Anglicanen daar dan helemaal geen kennis van genomen? Maar het is waar ook, bij vele andersdenken geldt nog steeds het **Catholica non leguntur**, of vrij vertaald: geen kennis nemen van Katholieke lectuur.

WERELD-KAMPIOEN IN SPÉ? De 16-jarige Cecilia Colledge, die onlangs het Europees kampioenschap voor vrouwen won, is de grote hoop van Engeland voor de komende Wereldkampoenschap in figuurschaatsen.

CURACAO.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Beschikkingen.

Met ingang van de 1ste April 1937 is de Heer J. H. Sprockel benoemd tot lid van de Raad van Toezicht op de Koloniale Postspaarbank.

De Heer Egon D. Baiz is tot praktizijn bij het Hof van Justitie in Curaçao benoemd.

Gerekend te zijn ingegaan de 13de Maart 1937 is aan de Commies X. H. C. M. Krugers, werkzaam ten kantore van de Gezaghebber van Aruba, drie maanden vrijstelling van dienst om andere redenen dan ziekte verleend.

Met ingang van de 6de Mei 1937 is de Heer G. J. Ferguson, substituut-griffier van het Hof van Justitie, gedurende het verlof van de Griffier, belast met de waarneming der betrekking van Griffier, van het Hof van Justitie.

Met ingang van de 6de Mei 1937 is de Heer J. H. P. Schrils, Commies ter Griffie van het Hof van Justitie, gedurende de waarneming van de Substituut Griffier van het Hof van Justitie belast met de waarneming der betrekking van Substituut-Griffier van het Hof Justitie.

Met ingang van de 6de Mei 1937 is tot en met 31 Mei 1937 aan de Inspecteur van het Onderwijs, H. J. A. Schroeder, wegens andere redenen dan ziekte vrijstelling van dienst verleend, en in aansluiting hieraan is op zijn verzoek en onder dankbetuiging voor de als zodanig door hem bewezen diensten, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Gerekend te zijn ingegaan de 17de Maart 1937 is de Commies Jhr. de Brauw in activiteit hersteld en werkzaam gesteld ten kantore van de Gezaghebber van Aruba.

Met ingang van de 1ste April 1937 is aan Mej. M. A. de Jongh, klerk werkzaam ten kantore van de Burgerlijke Stand alhier, op haar verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Gouvernements-Secretaris
Gronemeyer.

Nieuwe krachten voor 't R. K. Onderwijs.

Daar de Congregatie van de Fraters van Tilburg, die zich reeds zo verdienstelijk gemaakt hebben voor het R. K. Onderwijs, niet meer in staat is, de gestadige groei van het onderwijs bij te houden, en de daarvoor vereiste krachten te leveren, heeft de Apostolisch Vicaris moeten uitzien naar een andere onderwijscongregatie voor de mannelijke jeugd. Bij een paar Congregaties in Nederland is aangeklopt om hulp, doch te vergeefs.

God zij dank, hebben de Broeders van de Christelijke Scholen zich zeer gaarne bereid verklaard, de Missie van Curaçao te komen helpen. De Congregatie van de Broeders der Christelijke Scholen is een Stichting van de H. Jean Baptist de La Salle en over de gehele wereld verspreid. Ook in Zuid-Amerika, o.a. in Venezuela, hebben zij verschillende scholen.

In Nederland bezitten zij 8 huizen. Ofschoon een en ander nog niet officieel geregeld is, is toch reeds in principe aangenomen, dat er op het einde van dit jaar tien Broeders zullen uitkomen om op Aruba de Fraters, zowel van Oranjestad als van S. Nicolas te komen vervangen en het onderwijs van deze over te nemen. Daardoor zal het mogelijk zijn, om begin 1938 een fraterschool te openen op Wishi en in de buurt van de Salinja.

Een prachtige aanwinst voor Curaçao en Aruba, waarmede we de Missie wel van harte geluk mogen wensen.

Binnenkort wordt de Visitator van de Congregatie uit Venezuela hier verwacht om een en ander officieel te regelen.

R. K. PADVINDERSVERENIGING. ST. THARCISIUS-GROEP CURAÇAO.

Afdeling Voortrekkers.

Willen we voortdurend beantwoorden aan het ideaal **VOORTREKKER**, dan is het absoluut nodig dat wij dikwijls de vragen van de Avondwake in grote ernst overwegen. De dagelijkse sleur neemt zo gemakkelijk onze eerste ijver voor de goede zaak die wij voorstaan weg. Meer bijzonder is dit nodig in tijden dat de liturgie van onze Moeder de H. Kerk op de hoogte-punten komt.

In verband met de liturgische dagen van de Goede Week en het hoogfeest van Pasen b.v.: Streef ik naar een bewust inwendig leven? Besef ik de waarde van het H. Misoffer, ook onder mijn dagelijks werk? Begrijp ik de betekenis van de H. Communie voor mijn dagelijks leven? Hoe bid ik?

Herinner je je misschien niet eens meer dat het je plicht is geweest voor de installatie V.T. deze en andere vragen te overwegen? VOORTREKKER, RICHT JE IEDERE DAG NAAR JE IDEAAL: CHRISTUS, OF MAAK PLAATS......

Verkenners van Troep I.

Maandag 29 Maart: Verzamelen om 8.30. Wie niet op tijd komt, komt te laat, dat is logisch, maar de rest...

Wel, we trekken er op uit. Sein-wedstrijd.

String-burning contest. Dat is Engels en als je niet weet wat het betekent, zoek het dan op in een woordenboek (engels).

Van die wagen-race, die seintoren, en de rest vertel ik maar niet.

Elke Patrouille zorgt voor: één deken, een bijl, twee seinvlaggen, en gips.

Elke Verkenner zorgt voor: zwemcostuum, touw kampshirt, veldfles, zakboekje en de rest...

Om ongeveer 5 uur weer thuis.

Dinsdag 30 Maart. Van 4 tot 5 voor **Houtduiven en Reigers.**

Vrijdag 2 April: Van 4 tot 5 voor Snippen en Zwaluwen.

Zondag 4 April: 10.30 Studie-patrouille met een of twee welkome gasten.

VERKENNERS VAN TROEP I, OP PAASDAG IS HET JUIST EEN JAAR GELEDEN DAT 13 VAN JULLIE GEINSTALLEERD WERDEN. 'N MOOIE DAG OM NOG EENS MET VOLLE ERNST DE BELOFTE TE HERNIEUWEN EN TROUW TE BELOVEN AAN DE WET.

Nieuwelingen van Troep II.

Jullie, broeders moeten het ernstig met je spel. Iedereen kan dat zien, als hij niet blind is. Jullie komt er als je volhoudt maar denk er aan, dat gaat niet in een dag en niet in een jaar.

Lanzaam maar zeker vooruit, en zorgt dat je de eisen kent dat je ze kunt dromen. Veel trainen thuis, met knopen en saluut en niet opgeven als het niet gauw goed gaat. De aanhouder wint Free, geloof me gerust. Bijeenkomsten als gewoonlijk.

Toekomstige Welpen.

YALAHI.I......... Djib, djib, djib, djib.

De Oude Wolf wordt doof van jullie geschreeuw.

Sterke longen die jonge Welpen.

En wie heeft die wedstrijd in hardlopen gewonnen. En ik zag die nummer vier uit het Rode Nest boven op de Oubaas zijn rug... Je zou zeggen zo'n dappere Welp.

Wij Doen Ons Best.

Muziekuitvoering a.s. Zondag 8 uur Brionplein Korps Santa Cecilia 28-3-'37.

1. Wilhelmus.
2. Austerlitz (mars)
3. Dichter und Bauer (Ouvert.), J. Suppé.
4. La Belle Roumaine (waltzes), J. Ivanovici.
5. Tu imagen (danza), J. M. Campos.

PAUZE

6. Heinekens Bier (valse), J. P. Boskaljon.
7. Fant. sur Elixir de Amor (Donizetti).
8. Een Jolig feest (potp.), J. P. Boskaljon.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

Zondag 28 Maart.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Zalig Pasen!
6. Vaderlandse Kroniek.

Kolonjale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Zalig Pasen!
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Nieuwe Installatie voorschriften.

Bij beschikking van 4 Maart 1937 (Publicatieblad No. 15) zijn verschillende wijzigingen gemaakt in de installatievoorschriften voor electrsche inrichtingen binnen de gebouwen, welke aan de netleidingen worden aangesloten.

Bezoldiging Gouvernementsveearts.

Bij besluit van 22 Februari 1937 is de bezoldiging van de Gouvernements-veearts van f 7032 — 9384 verhoogd tot f 7560 — 10.080.

INGEZONDEN.

Aan de Redactie van de Amigoe di Curaçao.

Beleefd verzoekt onderstaande opneming voor het volgende:

In de Memorie van Antwoord op de suppletoire begroting, komt leukweg de mededeling voor, dat landskinderen niet deugen voor de Militaire Politie.

Voor mij ligt de Curaçaosche Courant van 4 Januari 1935, waarin onder de Officiële Mededelingen voorkomt, de begiftiging aan twee Curaçaose Militaire Politieagenten met een medaille in de Orde van Oranje Nassau met de zwaarden.

Sindsdien zijn blijkbaar de landskinderen ongeschikt geworden, want onderscheidingen worden toch niet aan ongeschikte personen uitgereikt.

In de zitting van de Koloniale Raad van 21 Juli 1936, zei de Procureur-Generaal, als gemachtigde van het Bestuur o.m.: „Sedert 1932 heeft het Bestuur beschermd en de handel en de inheemse arbeider, omdat het Bestuur de bescherming nodig acht. Het Bestuur wil, de gelegenheid om de arbeider enige steun te verlenen, hoe klein die misschien ook mocht blijken, niet ongebruikt voorbij laten gaan en doet dit doelbewust." Waarom dan wel bescherming van de arbeider en niet van de politieagent. Hapert het alleen er aan dat een landskind geen politiediensten kan vervullen?

Zijn de hoofden van politie, dan zulke bijzondere experts?

Moeten wij nu aannemen, dat de twee hiervoren bedoelde politieagenten een uitzondering maakten, of was destijds de leider van de Militaire Politietroepen een andere toegedaan, dan het tegenwoordig Bestuur?

Mededeling van onderscheidingen aan Hollandse Politie Militairen op Curaçao staan ons niet ten dienste.

De landskinderen, die de Politiedienst in ongunstige zin beïnvloeden' zijn die reeds ontslagen? Of laat het Bestuur nog steeds de orde en rust en de publieke veiligheid door hen in gevaar brengen?

Gruno.

Iets over de Rotariërsbeweging.

Ik blijf buiten de, trouwens reeds gesloten, discussie van de B.C. en de A.d.C. inzake de Rotariërs.

Alleen wil ik de stelling opwerpen, dat geen belijdend Orthodox Protestant lid kan zijn van deze beweging.

Alle verenigingen, bonden, genootschappen, die hun statuten niet funderen op het beginsel van de Orthodox Protestantse Godsdienst, d.w.z. met Christus, de Zoon Gods, als middelpunt, zijn niet toelaatbaar voor toetreding van Protestanten, die hun Christendom volgens hunne belijdenis en belofte moeten uitdragen in de wereld.

Wie niet vóór mij is, is tegen mij, heeft Christus gezegd.

Christus vóór alles.

Hierdoor is samenwerking met niet-Christenen practisch al onmogelijk.

Protestant.

GEMENGD NIEUWS.

NOG EENMAAL EEN H. MIS BIJ O. L. HEER OP ZOLDER.

Voor één enkele dag zal een Amsterdamse schuilkerk — de enige, welke in haar historische vorm bleef bewaard — haar oude bestemming herkrijgen.

Met bijzondere toestemming van Z. H. Exc. Mgr. Huibers, Bisschop van Haarlem, zal op 30 Maart a.s. nog eenmaal het H. Misoffer mogen worden opgedragen in het voormalig kerkgebouw „Het Haantje" aan de O. Z. Voorburgwal, meer bekend als „Onze Lieve Heer op Zolder."

Die dag toch is het 50 jaar geleden, dat het Allerheiligste, eeuwen lang in dit schuilkerkje bewaard en vereerd, werd overgebracht naar de nieuwe, monumentale St. Nicolaaskerk, welke met haar koepel en torens aan het Amsterdamse havenfront was verrezen.

Op de avond van de 30ste Maart 1887 verzamelden zich te Amsterdam op de O.Z. Achterburgwal bij de Heintje Hoeksteeg groepjes Katholieken, wier aantal spoedig tot een vrij grote menigte aangroeide. Er werd weinig gesproken onder de mensen. Men stond daar zwijgend en zag op naar de bovenverdieping van het hoekhuis: het nederig schuilkerkje, dat eeuwen achtereen tot woonplaats had gediend van de Allerhoogste. Nog schemerde er licht achter de smalle vensters, nog hield Christus er verblijf in zijn Heilig Sacrament, maar het ogenblik kwam nader, dat Hij voor goed dit huis zou verlaten.

Het carillonspel van de Oudekerkstoren, van de historische St. Nicolaas, welke eens in al haar glorie de Koning der Koningen tot tempel had gestrekt, tot op dat rampzalig uur van 1578 de herder der Oude Zijde, vervolgd en opgejaagd, het Allerheiligste moest wegvoeren en verbergen; het klokkenspel klinkt uit over de oude daken, de smalle burgwallen van Amsterdam. Zes maal doet de uurslag zich horen.

Een rijtuig komt aanrollen. De mensen wijken uiteen, ontbloten eerbiedig het hoofd. Uit de deur van het huiskerkje treedt een priester naar buiten, daalt af van de hoge stoep en reikt het Allerheiligste over aan de herder der parochie, pastoor Van Born. Dan trekt een zwijgende, maar diep indrukwekkende stoet achter het rijtuig aan, langs de avondlijke gracht en de smalle straten, naar de nieuwe grote parochiekerk.

Daar wacht vóór de ingang de geestelijkheid en een talrijke menigte de komst van het H. Sacrament. Als pastoor Van Born de kerk betreedt worden de lichten ontstoken, de schellen geluid. Dan nemen allen hun plaatsen in en knielen neer. Koorzang vult de hoge gewelven. Een plechtig lof, waaronder een hartelijk woord van pastoor Van Born, besluit de plechtigheid. De nieuwe St. Nicolaas, welke reeds de 7de Februari was gewijd, heeft thans de taak van haar beide voorgangsters, de oude St. Nicolaas van vóór de Reformatie en het nederig schuilkerkje uit eeuwen der verdrukking, overgenomen.

Fier heft zij haar torens ten hemel en ieder, die de hoofdstad binnenkomt, kent haar profiel, dat in het oude waterfront der stad domineert.

Vijftig jaar zijn voorbijgegaan. De zeereerw. heer P. J. Aarts is thans pastoor van de St. Nicolaas binnen de Veste. Onder zijn bezielende leiding zal het gouden jubileum op grootse wijze worden gevierd. Zo zal op Zondag Beloken Pasen (4 April) Z. H. Exc. Mgr. J. P. Huibers de pontificale Hoogmis in de jubilerende kerk opdragen. Maar ook het oude kerkje wordt niet vergeten. Op 30 Maart, de historische datum, zal Christus er, onder het H. Misoffer, nog eenmaal neerdalen en wonen binnen de muren, die zoveel heldhaftig en trouw geloof in tijden van zorg en druk hebben aanschouwd.

Het schuilkerkje op de O.Z. Voorburgwal, hoek Heintje Hoekssteeg, werd volgens officiële gegevens in 1663 als zodanig ingericht. De overlevering echter wil, dat de parochianen der Oude Zijde, reeds kort nadat zij in 1578 uit hun kerk, de oude St. Nicolaas, werden verdreven, er hun toevlucht namen. Het huis, dat reeds in 1683 was te vinden op de lijst van „paepsche vergaerderplaetsen", werd pas in 1845 eigendom der parochie. De voorgevel typeert het eenvoudig koopmanshuis uit de tijd van Hendrik de Keyser. Alleen de top is op nuchtere wijze vernieuwd, zonder dat aan het karakter van het geheel ernstig afbreuk werd gedaan.

Nog alles in oude staat.

Zoals bekend, werd kort na de sluiting, in het kerkje gevestigd het Museum Amstelkring, dat het voor Katholiek Amsterdam en geheel Rooms Nederland zo waardevol interieur zorgvuldig heeft geconserveerd en aangevuld. Op de benedenverdieping liggen de vroegere hal en woonvertrekken. Op de bovenverdieping bevindt zich de oude kerk. De zoldering van enkele verdiepingen werd eenvoudig door geslagen en de uitgespaarde bovenverdiepingen dienden als gaanderijen.

Men vindt er het schilderij van de laatste pastoor der Oude Kerk, Jacob Buyck, bekend uit de dagen der alteratie. Verder tal van curiositeiten; hoe het spreekstoeltje op vernuftige wijze aan het oog kon worden onttrokken, als de schout en zijn rakkers plotseling kwamen opdagen; een zilveren doosje met gewijde aarde, welke bij het begraven der katholieke doden op de stadskerkhoven heimelijk werd uitgestrooid enz.

Met zijn vele kleine vertrekjes, draaitrappen en verborgen gangen, waarlangs de dienstdoende pastoor ten allen tijde een goed heenkomen kon zoeken, geeft het schuilkerkje een duidelijk beeld, hoe onze voorvaderen in de moeilijke dagen hun geloof moesten beleven.

Door de goede zorgen van de heer C. W. H. Baard is het Kerkje geheel in de atmosfeer van het verleden behouden. Elk ogenblik als het ware kan de priester weer aan het altaar verschijnen, zoals thans ook inderdaad nog één morgen zal geschieden. Bij de gezongen H. Mis, die 30 Maart te half tien zal worden gelezen, zullen de allerouldsten die in hun jeugd in „het Haantje" 'ter Kerke gingen, tegenwoordig zijn. Voorts vernemen wij, dat de K.R.O. deze uitzonderlijke plechtigheid die morgen zal uitzenden.

Wij hebben de naastenliefde te beoefenen ook ten opzichte van onze tegenstanders op sociaal terrein, speciaal dus ook ten opzichte van de socialisten en communisten. Dikwijls gebeurt de bestrijding van het socialisme zó, dat ze meer kwaad dan goed doet. Menigmaal krijgen onze arbeiders de indruk, dat sommige socialisten-bestrijders heel wat banger zijn voor mogelijke economische gevolgen van het socialisme voor de bezitters, dan voor zijn verwoesting in de mensenzielen. Dat zij meer tegen het socialisme zijn uit liefde voor de Mammon, dan uit liefde voor Christus.

Daarom kunnen we hen, die zeggen tegenstander van de socialisten te zijn, alleen als bondgenoten begroeten indien ze blijk geven ook het tijdelijk geluk der arbeiders te willen en daarom het socialisme afweren. We mogen het socialisme alleen bestrijden uit naastenliefde, de liefde tot onze evenmens moet het motief zijn, waarom wij het socialisme bestrijden, want wij weten allen uit ervaring, dat het socialisme, zowel het tijdelijk geluk der arbeiders niet bevordert, maar afbreekt.

PATER JACOBS M.S.C.

We zijn in onze dagen getuige van een verblijdend verschijnsel: de mensheid begint zich meer te oriënteren naar het religieuze, het geestelijke. Veel meer dan een kwart eeuw geleden komt de mens tot het besef, dat hij niet slechts stof is, niet slechts een combinatie van stoffelijke krachten, maar dat hij in zich draagt een beginsel van onstoffelijke aard, een beginsel hetwelk niet uit de stof kan verklaard worden, een onstoffelijk zelfstandig pricinep, toegerust met onstoffelijke vermogens, waardoor hij te hoog staat boven het stoffelijke.

En na zich eenmaal van dat stoffelijke en geestelijke in zich te zijn bewust geworden, begint hij meer en meer te gevoelen de schrijnende leegte, die het stoffelijke, niettegenstaande al z'n heerlijkheid, in hem achterlaat. Hij voelt in zich 'n smachtend verlangen naar de eerste Geest, de over-rijkelijk wellende bron van al het geestelijke en stoffelijke. Er openbaart zich onder de mensheid een drang naar religiositeit en mystiek. In dezelfde kringen waar men 25 jaar geleden, het religieuze met de geringste aandacht waardig keurde enalle religiositeit beschouwde als een teken van achterlijkheid. In diezelfde kringen wordt het nu mode, religieuze opvattingen en praktijken voor te staan.

DR. H. VAN LIESHOUT.

Eerst naar LINKS, dan naar RECHTS uitkijken voor u oversteekt, en.... even uw beurt afwachten. (Neem liever een latere tram dan... de auto van den „Eerste Hulpdienst".)

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De grote nieuwe vliegboot van de Imperial Airways, die dienst moest doen op het Europa-Indië-Australië traject, is op de eerste reis reeds verongelukt. De Capricornies, die van Southhampton vertrokken was met een bemanning van vijf personen en een vrouwelijke passagier, raakte nabij Lyon in een sneeuwstorm en vloog zich tegen een berghelling te pletter. Vier leden van de bemanning werden op slag gedood, de passagier en de radiotelegrafist zwaar gewond.

De beroemde Engelse dichter, John Drinkwater, overleed op 55- jarige leeftijd.

UIT NEDERLAND.

Bij Koninklijk Besluit werd bekend gemaakt dat aan de nabestaanden van wijlen de radiotelegrafist M. J. Uytermerk, die het leven verloor bij de uitoefening van zijn plicht bij de ondergang van het s.s. Van der Wijck der KPM, 20 October 1936, een gouden erepenning voor menslievend hulpbetoon, benevens een loffelijk getuigschrift zal uitgereikt worden. Zoals wij indertijd berichtten kenterde de van der Wijck 's nachts om twee uur, enkele uren na vertrek uit Soerabaja door tot nu toe onbekende oorzaak. De radiotelegrafist slaagde er voor de ondergang van het schip in het kustradiostation te Soerabaja te verwittigen, waardoor toesnellende marineschepen vele ronddrijvende drenkelingen in veiligheid konden brengen. Uytermerk liet door deze uiterste plichtsbetrachting echter de kans voorbijgaan zich in veiligheid te brengen en was vrijwel het enige lid van de état major dat als vermist werd opgegeven.

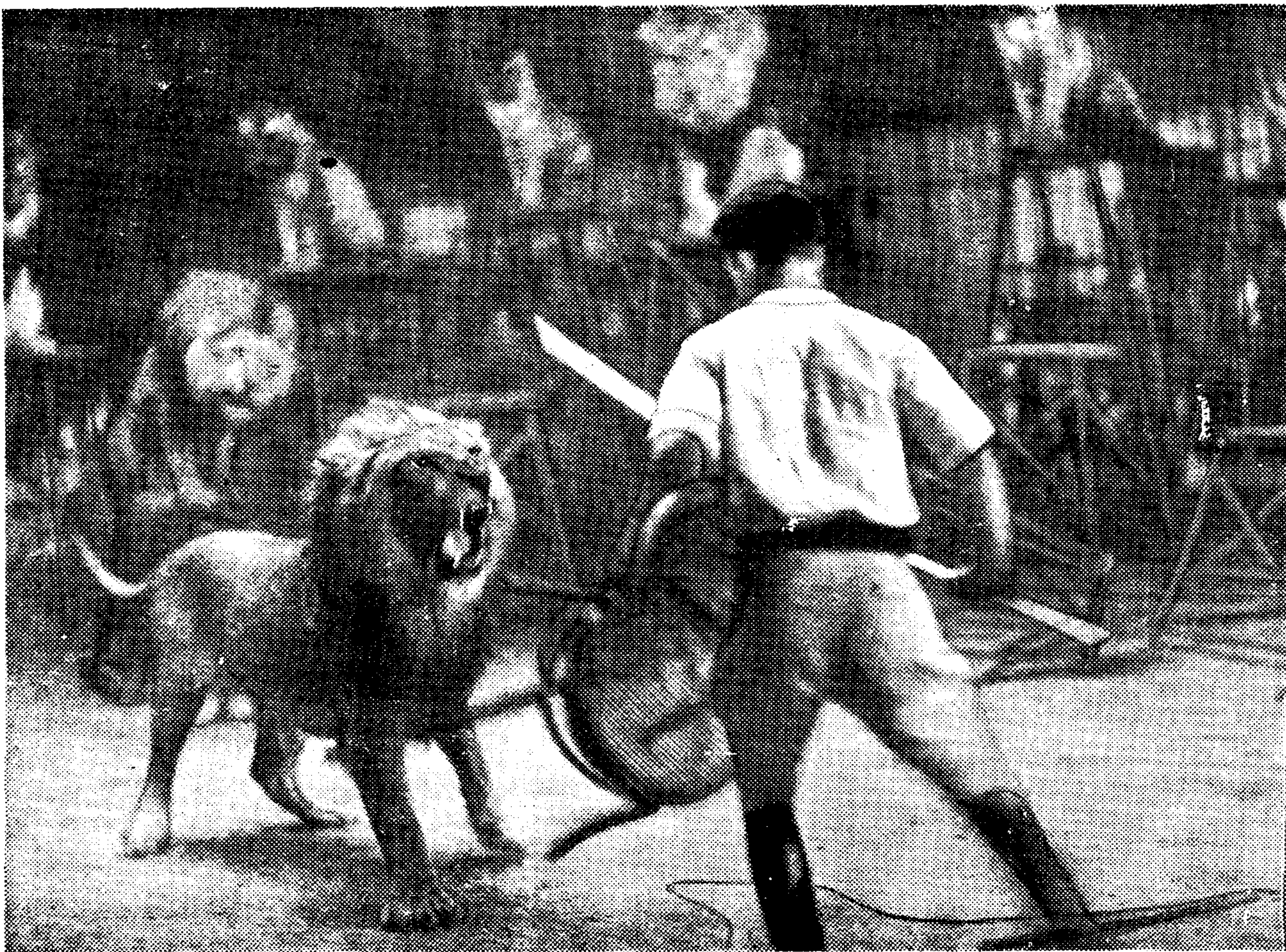
Binnenkort is een landbouw-ordeningwet te verwachten die spoedig bij het Parlement ingediend zal worden. Hierbij zal voorgesteld worden om een groot deel van de taak van de overheid aan organisaties van land- en tuinbouw over te dragen.

Volgens de weekstaat van de Nederlandse Bank daalden de leningen bij de agentschappen met 1,93; beleningen op effecten daalden met 2,47 millioen. Het beschikbare metaalsaldo steeg met 1.02 millioen gulden, de rekeningcourant van het Rijk steeg met 13.41 mm en die van anderen daalde met 15.45 millioen gulden.

Het Prinselijk paar vertoefde de laatste dagen van deze week in Rome. Het zal vermoedelijk 5 April naar Nederland terugkeren.

SPORT.

Woensdag verloog Oxford Cambridge in de 88ste klassieke roeiwedstrijd tussen de Britse universiteiten. Het resultaat was een grote verrassing daar Oxford sinds 1923 de klassieken race niet gewonnen had.

EEN HACHELIJKE POSITIE. Het is zeker niet aangenaam zich in een leeuwenkooi te bevinden, als die dieren de leeuwentemmer beginnen aan te vallen. De photo toont de beroemde Amerikaanse temmer, die met een stoel voor zich uit houdend en een zwaard de woeste leeuw tracht te temmen.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS VEREENIGING.
AFDELING SABA (N.W.I.)

APRIL POGRAMMA 1937.

Spoorteken: Volhouden.

Als je een werkje begint, houdt vol tot het 100% af is.

Als alles je tegenloopt en ieder zegt: „Het is mislukt" weet dan, dat je dan juist pas gaat beginnen met winnen.

Nog iets: zeg nooit ik ben ziek, denk... ik ben gezond.

Zegt nooit: ik ga dood... voordat je werkelijk dood bent.

Zondag, 4 April: 2 uur verzamelen bij Peter Johnson's shop-Hell's gate.

Troepspel: De zeerovers.

Dinsdag, 6 April: Verzamelen clubhuis St. Johns om half vijf.

Patrouille-training-zangles, 1e hulples, seinen.

Zaterdag, 10 April: 4 uur namiddag verzamelen bij de Bunk-Bottom.

Zwemmen aan de Fortbaai—kampvuur Tentbaai. 10 uur thuis.

Zondag, 11 April: Kerkgang voor allen in uniform.

Dnisdag, 13 April: Om half vijf appel-clubhuis St. Johns.

Pionieren, kookles, spoorpuzzles.

Zondag, 18 April: Om 2 uur verzamelen Bananegut.

Troepspel: De indianen-oorlog.

ST. JORIS-DAG
23 April 1937. (Vrijdag)

De gehele dag in uniform met rode Roos.

Iedere scout is verplicht op deze dag een extra goede daad te doen.

Om 4 uur vertrek naar Covegut.

KAMPVUUR aldaar met recreaties troep-patrouilles.

BIVAK SHEEP-HOLE.

Terug van Bivak op Zondag, 25 April 9 uur v.m.

Dinsdag, 27 April: Om half vijf appel-clubhuis St. Johns.

Pionieren, vuurdemonstratie, plantstudie.

DONDERDAGEN 8 en 22 komen de Jongens, welke met mij mij naar de Jamboree zullen gaan, aan mijn woning van 6 tot 8 uur voor instructie.

TROEPRAAD:

Voor P.L.'s en A.P.L.'s Donderdag 15 April aan mijn huis van 6—8 uur.

Good scouting and smiling;
De hopman.

BRIEVEN UIT SABA (N.W.I.)

Een Zondagmiddag in de Sabaanse bergen.

Eerst wordt het plan besproken in de woonkamer van grootmoe Anclyn op de Winwardside. De stoelen zijn in de andere kamer geschoven en rustig zitten de scouts rond de eiken tafel op de grond.

Twee indianengroepen zullen het spoor door de rimboe volgen naar de „lewill" van Booby-hill en een oorlog op leven en dood zal het einde zijn. Een monkey-brigde" zal het volgende experiment zijn en dat vooral doet alle jongensharten een tikje sneller kloppen, want over je eigenmaakte brug lopen en dan nog wel op Saba...

...de lange lijn beweegt zich voort. Voorop de vlag, welke nu op alle tochten vrolijk voor de troep uitwappert, gedragen door de gelukkige boy die trots is, voor deze week de „vlagdienst" te hebben.

In het midden der Rimboe verzamelen allen rondom de scoutmaster en na de indeling gaat aan groep indianen op het oorlogspad, hare geheime tekens in de bossen achterlatende, daarna halverwege terugkerende op het spoor... in hinderlaag.

Geen takje kraakt... een enkele vogel sjilpt en zoekt een andere boomtak... verder is alles voor een tijdje stil en ruist slechts de wind door de bladeren.

Ginds komt een andere groep indianen. Twee spoorzoekers voorop, spiedend links en rechts, op gevaar beducht... achter hen „Vliegende Pijl" met zijn getrouwen. De spoorzoekers stoppen plotseling, hun waakzaam oor heeft een licht geritsel gehoord, 't kan ook van een vluchtende slang zijn.

De roep van een „chicken-eagle" klinkt vanuit de bosrand (het afgesproken sein) en plots springen vanuit de struiken de wrede roodhuiden op hun nog wredere vijanden. De strijd is vinnig, vele scalpen (dassen) worden veroverd en hangen aan de gordels, totdat de groep op oorlogspad volledig is uitgemoord.

Een korte rust doet alle doden weer zo fris als een hoentje opleven en het „Post-pakket en telegramspel" verandert hen in een ogenblik in een vrolijke jongensgroep, welke vol aandacht dit hersen- en ogentrainingspel volgen.

Het spel wordt gestopt en er zal nu voor 't eerst op Saba een brug gebouwd worden, 900 voet boven de Zeespiegel en iedere scout heeft er zijn werk aan te doen. Zie ze maar eens bezig daar met die knopentouwen en padvinderstokken, totdat de brug klaar is. Twee lange rijen van stokken, kruisgewijze, waartussen de sterke touwen lopen, verbonden met mastworp onder een timmersteek boven.

De stevige takken van 2 dikke bomen maken de oeververbindingen en spoedig hangt de „monkeybrigde" een paar meter boven het bospad.

Zie daar gaan ze een voor een over de brug... een ware sensatie. De leider is er 't eerst overgegaan met zijn zwaar gewicht en nou volgt de hele bende... plezier genoeg en 't is fijn als je weet, hoe een brug te bouwen.

Veel te vlug gaat die middag weer voorbij... gelukkig maar dat 't Dinsdag weer verzamelen is bij 't clubhuis St. Johns.

Saba, 10 Maart 1937.
M. van der Maarel Jr.

Esperanto voor de verbreiding van het Katholieke Geloof.

Vindt U het niet vreemd dat er ware missionarissen zijn in Nederland die hun vaderland niet verlaten en toch werken voor de verspreiding van het Geloof? Zij werken onder niet-katholieken, hun katechumenen, verspreid over veertig landen in de wereld!

Hoe dit mogelijk is? Wel, tussen deze priesters en hun geestelijke kinderen wordt verband verkregen en bewaard alleen door middel van brieven en lectuur. En dit in een vreemde taal! En dit nog wel in Esperanto! Misschien zullen velen het niet geloven maar het is de eenvoudige waarheid en geen idealistische theorie.

Altijd, al van het begin van Esperanto af, hebben de katholieke Esperantisten hun best gedaan om die wereldtaal dienstbaar te maken voor de verbreiding en verdediging van de Katholieke Kerk. Dit doel is het argument voor hun propaganda, en zijn werden hierin gesteund door de zegen van Zijn Heiligheid de Paus die getuigde, dat Esperanto in de toekomst belangrijke diensten aan de Kerk zou bewijzen.

Waarlijk, sinds de enkele jaren dat deze wereld-missionarissen hun georganiseerde missie-actie begonnen hebben zij reeds veel goed gedaan. De centrale van deze actie is de I.K.I., 'n afkorting van: „Internacia Katolika Informejo", d.w.z. bureau."

De Nederlandse Esperantisten kennen I.K.I. al lang, daarbuiten echter zijn er maar weinig, veel te weinig, die I.K.I. kennen en daarom ook niet steunen! Hier kan iedere Katholiek, die apostolisch wil zijn, de plicht van liefde vervullen, hier wordt ook alle hulp, gebed en steun met dankbaarheid aanvaard!

I.K.I. plaatste advertenties in niet-katholieke bladen. Het antwoord erop was verschillend: sommigen stuurden slechts brieven met verwijten en hatelijkheden tegen onze Godsdienst. Voor dezen moet bijzonder gebeden worden! Maar er zijn er die door I.K.I. het ware Geloof gevonden hebben. De Eerw. Secretaris kan heerlijke getuigenissen van deze bekeerlingen verstrekken, waarover misschien later. Gods genade gaat soms langs smalle wegen van ziel tot ziel, ja ook per brief, ook door Esperanto; wanneer er maar door mensen geofferd en gebeden wordt wanneer zij slechts middelen gebruiken die God geeft dan is bij Hem alles mogelijk!

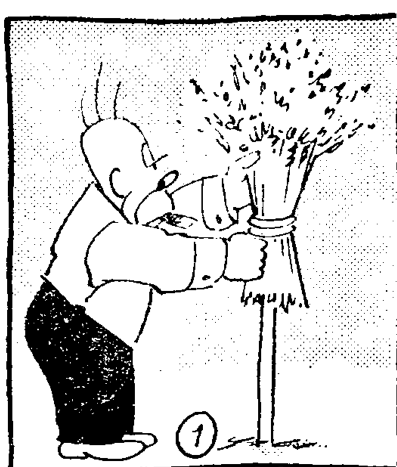
Het eerste doel echter van het „Internacia Katolika Informejo" is eigenlijk niet het bekeren zelf, maar het bekend maken van het Katholieke Geloof, n.l. de onjuiste en valse begrippen omtrent de ware geloofs en zedenleer, de vooroordelen over de gebruiken van de Kerk weg te nemen en zo de weg vrij te maken voor andere priesters. En, God zij dank, dit werk gaf reeds goede resultaten. Op het ogenblik is de I.K.I. in correspondentie met 538 personen uit 42 landen. Maandelijks houden priester-esperantisten radiolezingen over apologetische vraagstukkingen, waarvoor bij velen niet-katholieken 'n grote belangstelling bestaat. Dit jaar begon I.K.I. met de uitgave van een klein tijdschrift onder de naam: „Vojo, Vero, Vivo" d.w.z. „Weg, Waarheid, Leven". Allen die inlichtingen vragen ontvangen ook dit tijdschrift gratis en kunnen vragen stellen die daarin dan beantwoord worden tot voordeel ook van andere lezers. Van verschillende actuële kwesties is nu een uitvoerige behandeling mogelijk en bovendien betekent deze uitgave 'n mooie verrijking van onze apologetische lectuur in Esperanto.

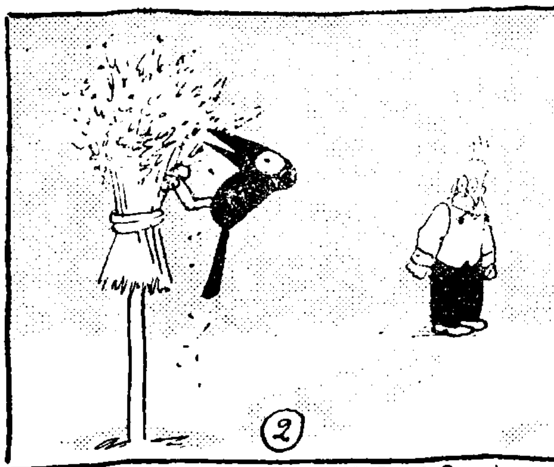
Menig lezer zal nu denken: maar hoe is een dergelijke missie-actie financieel mogelijk? **Een drukke correspondentie, het plaatsen van advertenties in niet-**katholieke Esperanto-tijdschriften, boeken die gratis aan de verschillende adressen gezonden worden, dat kost toch veel geld! Dankbaar wordt daarom de hulp van de katholieke Esperantisten herdacht, die op iedere Esperantoclub-vergadering elk één cent geven, want hierdoor is men in staat 'n groot deel van de kosten te dekken. Daarbij komt er ook hulp van niet-esperantisten!

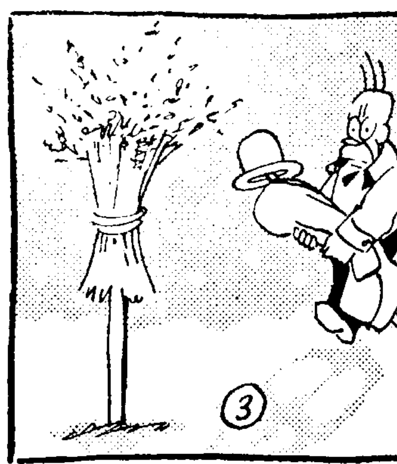
Zij die meevoelen met dit „Internacia Katolika Informejo" kunnen verdere inlichtingen bekomen in Esperanto van de Eerw. Frater M. Monulfus, Instituut St. Nicolaas, Oss, Nederland.

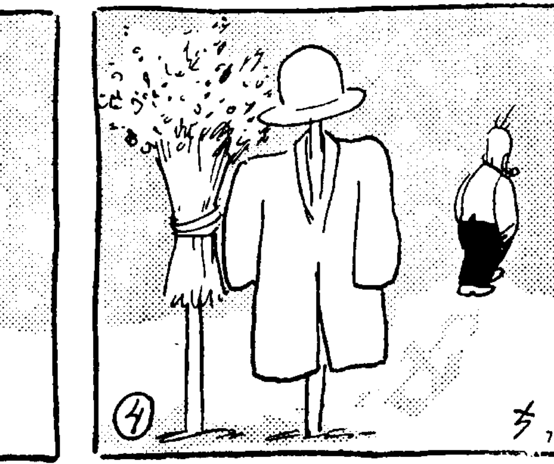
I.K.I. werkt hard met de mogelijkheden die Esperanto geeft; haar vruchten tonen Gods zegen, haar zorgen vragen Uw steun en medeleven!!

Een Trinidad-Esperantist.

ADAMSON ZET EEN KORENSCHOOF VOOR DE VOGELS.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
„De Curaçaose Voetbalbond."

Het Bestuur van de C.V.B. is samengesteld uit de volgende Heren:
Mr. L. C. Kwartsz, Voorzitter
J. P. Gouw, Vice Voorzitter
H. A. Dennert, 1e Secretaris (Breedestraat 181, Telefoon 640.)
G. M. Beltram, 2de Secretaris (Bergstraat 17)
H. A. Maduro, Penningmeester, Penstraat 126
Mr. M. F. da Costa Gomez, lid
A. Lieder, Lid
G. P. Meurs, lid (terrein-commissaris)
J. Smids, lid

DE VERENIGINGEN WORDEN NOGMAALS IN KENNIS GESTELD, DAT DE VRIJE TOEGANGSKAARTEN BIJ DE 1STE SECRETARIS VERKRIJGBAAR ZIJN. DE OUDE ZIJN MET INGANG VAN HEDEN INGETROKKEN.

COMPETITIE-PROGRAMMA

A-Klasse:	B-klasse:
MUNDO NOBO	
28 Maart : R.C.C. 1 — Volharding 1 (A. Jesurun)	28 Maart : Atletico — Be Quick (A. Oehlers) *
29 Maart : J. Holland 1 — Transv. 1 (O. Corsica)	
Res. A-Klasse	S.U.B.T. 2 — Hercules 2 (B. L. Dijk) *
4 April : Hollandia 1 — S.U.B.T. 1 (F. Kranenburg)	
Res. A-klasse	J. Holland 2 — R.C.C. 2 (I. Dania) *
11 April : J. Holland 1 — S.U.B.T. 1 (O. Corsica)	11 April : D.C.C. — Hilversum (L. Ramos) *
18 April : R.C.C. 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg)	18 April : :P.S.V. — J. Curaçao (F. Kranenburg) *
RIO CANARIO.	
28 Maart : Asiento 1 — Hollandia 1 (O. Corsica)	
	29 Maart : P.S.V. — Feijenoord (H. Koeiman)
4 April : Asiento 1 — Transvaal 1 (H. Koeiman)	4 April : D.D.V.O. — J. Curaçao (G. de Rooy) *
11 April : Hollandia 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg)	
Res. A-klasse	Asiento 2— Volharding 2 (A. D. Joens)
18 April : Res. A- klasse	Asiento 2 — Volharding 2 (J. L. C. Pengel) *
SCHERPENHEUVEL.	
28 Maart : Scherph. 1 — Hercules 1 (L. E. Willemse)	
4 April : Scherpenh. 1 — Volh. 1 (B. L. Dijk)	
18 April : Scherpenh. 1 —— Holl. 1 (E. R. Jansen)	De met * aangegeven wedstrijden beginnen om drie uur.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Aank. en vertr. der schepen in de maand Maart 1937.

Datum		*Vlag*	*Naam v/h. schip*	*Herkomst*	*Bestemming*
28	„	Duit	Heinz Horn	Prt Cabello	Prt Colombia
28	„	Amk	Lara	Prt Cabello	Maracaibo
28	„	„	Falcon	Maracaibo	Prt Cabello
28	„	Duit	Patricia	Prt Cabello	Aruba
29	„	Noor	Lindvangen	Ciudad Trujillo	Paramaribo
31	„	Ned	Flora	Prt. Cabello	Aruba-Mara
31	„	„	Libertador	Mara-Aruba	La Guaira
31	„	„	Boscoop	Amsterdam	Cristobal
31	„	Eng	Akaroa	Southampton	Jamaica
31	„	Duit	Min Horn	Prt Colombia	Prt Cabello.